

ת"פ 1294/04/22 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו ג'ומעה,,סייד הואשלה,,עומר אבו טראש, (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1294-04-22 מדינת ישראל נ' אבו ג'ומעה (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

מחמד אבו ג'ומעה,
סייד הואשלה,
עומר אבו טראש, (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ראיד רחאל

ב"כ נאשם 3: עו"ד רפי ליטן

נאשם 3 באמצעות הליווי

גזר דין בעניינו של נאשם 3

ההלך וכתב האישום

1. הנאשם 3 (להלן: "הנאשם") הורשע, על סמך הודאתו, בעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיף 144(ב) (רישא וסיפא)+סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וזוכה, במקביל, מעבירות של יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

2. כתב האישום, אשר הוגש כנגד שלושה נאשמים, חובק שלושה אישומים, שרק השלישי שבהם רלוונטי לנאשם. לפיכך, אסרוק להלן את עובדות כתב האישום הנוגעות לנאשם ואשר בהן הודה.

3. במבוא לכתב האישום נאמר כי נאשמים 1 ו-2 הכירו זה את זה מספר חודשים עובר למתואר בכתב האישום וכי נאשם 3 הוא דודו של נאשם 2.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר נאשם 1 קשר עם חאתם שית, תושב לבנון (להלן: "הלבנוני"), לייבא מלבנון לישראל אקדחים שסוגלו לירות כדור שבכוחו להמית אדם, מחסניות שהן אביזר לנשק וסמים

עמוד 1

מסוכנים מסוג חשיש (להלן: "הקשר" ו"הייבוא" או "ההברחות"). כל זאת, בלא רשות על פי דין.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש נובמבר 2021 או בסמוך לכך, פנה נאשם 1 אל נאשם 2 והציע לו להצטרף ולהיות חלק מהקשר, באופן שנאשם 2 יבצע בפועל את עסקאות הייבוא תמורת תשלום, ונאשם 2 הסכים לכך. נאשמים 1 ו-2 סיכמו כי לפני כל עסקת ייבוא ישתמש נאשם 2 בטלפון סלולרי חדש, אותו ירכוש במיוחד עבור עסקת הייבוא ויעשה בו שימוש על מנת לשוחח עם נאשם 1 בנושא ההברחה, וכי בשיחות ביניהם ישתמשו נאשמים 1 ו-2 במילות קוד מוסכמות. בנוסף, נפגש נאשם 1 עם נאשם 2 והראה לו את מיקום נקודת ההברחה סמוך לגבול לבנון.

במסגרת הקשר, ביצעו נאשמים 1 ו-2 מספר עסקאות ייבוא.

4. באישום השלישי, המתייחס לנאשם, נאמר כי הנאשם 2 פנה אליו והציע לו להשתתף עמו בהברחת סמים מסוכנים מלבנון, ללא היתר על פי דין, וזאת תמורת תשלום, והנאשם הסכים לכך.

במסגרת הקשר ובהתאם לסיכום בין הנאשמים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש ינואר 2022 או בסמוך לכך, נפגשו נאשמים 2 ו-3 עם נאשם 1, אשר הראה להם מיקום של שתי נקודות הברחה סמוך לגבול לבנון. בהתאם לסיכום בעניין הטלפונים, רכש נאשם 2 שני טלפונים סלולריים (להלן: "הטלפונים המבצעים") עבורו ועבור הנאשם, על מנת שטלפונים אלה יישמשו אותם בנושא ההברחה השלישית, ומסר אחד מהם לנאשם. במסגרת ההסדר הדגיש הסנגור כי הנאשם לא ידע מה מקורו של הטלפון ולא מהכין הוא נרכש אם בכלל.

לאחר מספר ימים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיעו הנאשמים 2 ו-3 בשעות הבוקר למטולה על מנת לבצע את ההברחה, וזאת ברכב פורד פוקס הנושא ל.ז. 49-227-75 המצוי בשימושו של הנאשם. לאחר שהבחינו במקום בחיילי צה"ל, החליטו שלא לבצע את ההברחה, ונאשם 2 עדכן את נאשם 1 בכך. במסגרת הצגת ההסדר, הדגיש הסנגור כי הנאשם לא היה חלק מקשירת הקשר.

בהמשך כתב האישום נאמר כי למחרת, בשעות הבוקר המוקדמות, הגיעו נאשמים 2 ו-3 באמצעות רכב הפורד הנ"ל לאזור מטולה על מנת לבצע את ההברחה, ונאשם 2 עדכן את נאשם 1 בכך טלפונית. בהמשך, התקשר נאשם 1 לנאשם 2 ואמר לו שהלבנוני אינו עונה לטלפון, ונאשמים 2 ו-3 עזבו את המקום. בשעות הערב שוחח נאשם 1 עם נאשם 2 ועדכן אותו כי הלבנוני ענה לו וכי ניתן לבצע את ההברחה למחרת היום. במעמד הצגת ההסדר, ציין הסנגור כי הנאשם לא שמע את תוכן השיחות הנ"ל.

כעבור יום נוסף, בשעות הבוקר, הגיעו נאשמים 2 ו-3 באמצעות רכב הפורד הנ"ל למטולה, כשנאשם 3 נוהג ברכב, וזאת על מנת לבצע את ההברחה. באחד מכיכרות התנועה במטולה (להלן: "נקודת האיסוף"), עצרו נאשמים 2 ו-3 את הרכב, נאשם 2 יצא ממנו והחל ללכת לכיוון נקודת ההברחה, ואילו נאשם 3 נסע

מהמקום. כעבור מספר דקות הגיע נאשם 2 לנקודת ההברחה ועדכן בכך את נאשם 1 טלפונית. אז, הגיעו אל סמוך לנקודת ההברחה מהצד הלבנוני של הגבול שני בחורים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), כשהם מחזיקים בידיהם את הסמים, תיק ריק (להלן: "התיק") וקופסה שהכילה את האקדח ומשתיק הקול (להלן: "הקופסה"). אחד האחרים זרק את התיק, הסמים והקופסה מעל לגדר הגבול, ונאשם 2 הכניס את הסמים והקופסה לתיק. הסנגור הדגיש כי הנאשם לא היה חלק מהקשר לביצוע המעשים דלעיל.

לאחר המתואר לעיל, התקדם נאשם 2 רגלית לכיוון נקודת האיסוף, התקשר לנאשם באמצעות אחד הטלפונים המבצעיים וביקש ממנו לאסוף אותו משם. בהמשך, הגיע הנאשם ברכב הפורד לנקודת האיסוף, ונאשם 2 הניח ברכב את התיק ובתוכו הסמים, האקדח ומשתיק הקול. נאשמים 2 ו-3 נסעו מהמקום כשהם נושאים ומובילים את האקדח, משתיק הקול והסמים, בצוותא חדא עם נאשם 1, בלא רשות על פי דין, ללא היתר או רישיון ושלא לשימוש עצמי. הסנגור טען כי על עובדת קיומו של אקדח ומשתיק קול ידע הנאשם במהלך הנסיעה בלבד ואילו על הסמים הוא לא ידע כלל.

לאחר המתואר לעיל, נפגשו נאשמים 2 ו-3 עם נאשם 1 ומסרו לידיו את התיק שהכיל את הסמים, האקדח ומשתיק הקול. נאשם 1 מסר להם 30,000 ש"ח עבור ההברחה ונאשמים 2 ו-3 חילקו ביניהם את כספי התמורה. נאשם 1 עזב את המקום כשהוא נושא ומוביל את האקדח, משתיק הקול והסמים, בצוותא חדא עם נאשמים 2 ו-3, בלא רשות על פי דין, ללא היתר או רישיון ושלא לשימוש עצמי.

לגבי כספי התמורה טען הסנגור כי הנאשם מודה כי קיבל מידי הנאשם 2 סך של 6,000 ₪ בלבד.

נאשם 1 הסליק את האקדח ומשתיק הקול אצל חברו והמתין שהאנשים יצרו קשר עמו בהתאם לתכנית הקשר, עד אשר נעצר ביום 20.2.2022.

לאחר מעצרו של נאשם 1, שלח כאמל גית, תושב חברון (להלן: "כאמל"), הודעות לטלפון הנייד של נאשם 1, במטרה לתאם עמו מפגש לקבלת האקדח ומשתיק הקול. בהמשך נעצר כאמל על ידי גורמי הביטחון.

נאשם 1 החזיק את האקדח, משתיק הקול ושתי מחסניות המהוות אביזר לנשק במקומות מסתור, עד אשר בתאריך 22.2.2022, במסגרת חקירתו על ידי גורמי הביטחון לאחר מעצרו, נתפסו האקדח, המחסניות ומשתיק הקול לאחר שנאשם 1 מסר פרטים על מיקומם.

5. במעמד הצגת הסדר הטיעון הצהיר ב"כ המאשימה כי נוכח הודאת הנאשם בחלק מעובדות כתב האישום ובחלק מהוראות החיקוקים המיוחסים לו, לא תעמדו מאשימה על הבאת עדים להוכחת יתר המיוחס לנאשם זה.

6. בנסיבות, הורשע הנאשם בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) וזוכה מעבירות הסמים, כאמור.

הראיות לעונש

7. במסגרת ראיותיה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון רישומו הפלילי של נאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2014, עליה חלה התיישנות, בעבירות של התפרצות למקום מגורים לביצוע עבירה והיזק לרכוש במזיד. בגין הרשעה זו הוטל על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים אותו ריצה בדרך של עבודות שירות.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לחומרה הרבה הגלומה במעשיו של הנאשם, אשר פגעו בערכים החברתיים המוגנים של שלום הציבור והגנה על חיי אדם. נאמר כי עבירות בנשק טומנות בחובן סיכון רב ומובילות להשלכות הרוות אסון. בית המשפט העליון נתן דעתו להחמרה בענישה בגין עבירות אלו והמחוקק אף קבע לצדן עונשי מינימום. בענייננו, נשיאתו והובלתו של הנשק לא נעשו למטרות תמימות והנשק עתיד היה להיות מועבר לאנשים אחרים. עובדה זו מלמדת על פוטנציאל למסוכנות רבה, שכן אין לדעת מתי יעשה שימוש בנשק, באיזו עוצמה ומה יהיה מספר הנפגעים כתוצאה מכך.

9. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה המאשימה את התכנון שקדם לביצועה, אשר כלל שימוש בטלפונים מבצעיים והגעה אל סמוך לאזור ההברחה לא פחות משלוש פעמים. אמנם חלקו של הנאשם קטן יותר מחלקם של שותפיו לעבירה, אך עם זאת, מדובר בחלק משמעותי ומהותי, שתמורתו קיבל הנאשם שכר.

10. לאחר שסקרה את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל.

בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו ברף האמצעי של המתחם שהתבקש על ידה, לצד מאסר מותנה וקנס.

11. הסנגור מצדו טען כי די לעיין בפסיקה אותה הציגה המאשימה, ואשר נועדה לשכנע את בית המשפט כי יש להחמיר בענישה, כדי להוביל למסקנה כי עונשו של הנאשם צריך להיות קל אלף מונים מהענישה לה טוענת המאשימה.

12. לאחר שאבחן את הפסיקה אותה הציגה המאשימה, והציג פסיקה התומכת בענישה מקלה בהרבה, טען הסנגור כי הנאשם שילם וממשיך לשלם מחיר כבד בגין חלקו בכתב האישום. מדובר במי שמצוי במעצר מאז 9.3.2022 וכתב האישום נגדו הוגש לאחר שהיה חודש ימים ב"מרתפים של השב"כ". נטען כי התיק התחיל כתיק ביטחוני ולכן היה הנאשם עצור משך חצי שנה בתנאים של עציר ביטחוני, על כל המשתמע מכך. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מדובר באב למשפחה המונה שישה ילדים, שלא הסתבך בפלילים, למעט אותה עבירה משנת 2013, בגינה ריצה עונשו בעבודות שירות.

13. לטענת ב"כ הנאשם, לאחר שבוחנים לעומק את עובדות כתב האישום, מתחוור כי חלקו של הנאשם התמצה בכך שהיה נהגו של נאשם 2. הנאשם לא היה שותף לכל החלטה לרכישת הנשק, ונודע לו על דבר הימצאו ברכב רק במהלך הנסיעה. הציפייה כי יעצור את רכבו באותו רגע, יסלק את מי שהכניס את הנשק לרכבו ויקרא למשטרה, היא בלתי מציאותית. עוד הוסיף הסנגור כי בתמורה לחלקו בפרשיה קיבל הנאשם בסך הכל 6,000 ש"ח. בסופו של דבר, כך לשיטת ההגנה, חלקו של הנאשם התמצה בכך שהוא הסיע את נאשם 2, שהכניס בכליו את אותו נשק, בהמשך החזיר אותו ובתמורה קיבל 6,000 ש"ח. לדברי ב"כ הנאשם, גם אם אנו מבקשים להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה, צריך להתאים את הענישה לנסיבות העושה והמעשה.

14. בסיכומי של דבר, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, ולגזור את העונש בתחתית המתחם.

דברו האחרון של הנאשם

15. בדברו האחרון אמר הנאשם כי הוא מצטער.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. קביעתו של מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית, נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש המוטל עליו.

17. בית המשפט עמד באינספור הזדמנויות על החומרה היתרה הטמונה בעבירות בנשק, בין היתר משום שמדובר בעבירות העשויות לשמש בסיס לביצוען של עבירות נוספות ומקימות פוטנציאל לנזק עצום. נוכח

העובדה שמדובר בעבירות שהפכו זה מכבר למכת מדינה, עמדה הפסיקה על הצורך בענישה מחמירה ובלתי סלחנית כלפי מי שהורשעו בעבירות בנשק. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו לאחרונה בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים** (29.03.2022):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו (ראו, למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 11 [פורסם בנבו] (19.1.2014) (להלן: עניין סלימאן); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (8.3.2017); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 [פורסם בנבו] (22.12.2020); ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (29.4.2021); ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנבו] (15.12.2021)). משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו, למשל: עניין סלימאן, פסקה 14; ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (22.11.2020); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021))."

ובע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (23.01.2022) נאמר כי:

"רבות דובר ונכתב על השימוש הנרחב שנעשה בחברה בישראל בכלל ובמגזר הערבי בפרט, בנשק בלתי חוקי. חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיה ההרסניות בדמות גרימת נזקים בגוף ובנפש לאזרחים תמימים, ופגיעה ממשית בביטחונם האישי וברווחתם. לא פעם עמד בית משפט זה על הצורך בענישה מרתיעה ומחמירה על מנת למגר תופעה זו, וכפי שקבעתי במקרה אחר:

'השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת...!'

בהתאם לזאת, וכחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו

לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי."

18. על מגמת ההחמרה ביחס לעבירות בנשק ניתן גם ללמוד מהתיקון לחוק העונשין שנכנס לתוקפו ביום 8.12.2021 ואשר נועד להחמיר בענישה, אגב קביעת עונשי מינימום לעבירות בנשק, ובכללן עבירות של רכישה, החזקה, נשיאה והובלה. התיקון נועד להילחם בהתפשטות העבירות בנשק, בשים לב להשלכותיהן החמורות והמחיר שהן גובות בחיי אדם, ומעיד על כך שגם המחוקק התגייס למלחמה בתופעה המסוכנת של עבריינות בנשק, המאכלת כל חלקה טובה.
19. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם בענייננו הם הערך של הגנה על ביטחון ושלום הציבור ושמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.
20. בבואי לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שמעובדות כתב האישום עולה כי הסיכום בין הנאשם לנאשם 2 נגע להברחת סמים מסוכנים מלבנון תמורת תשלום. אותו סיכום לא כלל את הברחת הנשק שנעשתה בהמשך. בעקבות אותו סיכום נפגשו נאשמים 2 ו-3 עם נאשם 1, שהראה להם מיקום שתי נקודות הברחה סמוך לגבול לבנון, ולצורך אותה הברחה קיבל הנאשם לידי את אחד הטלפונים המבצעים. למעשה, רק לאחר שנאשם 2 החזיק בסמים ובנשק שהוברחו מלבנון ונכנס לרכבו של הנאשם, הוא עדכן אותו כי בתוך התיק בו החזיק יש אקדח ומשתיק קול. בהמשך, נפגשו נאשמים 2 ו-3 עם נאשם 1 ומסרו לידי את התיק שבתוכו האקדח ומשתיק הקול. נאשם 1 מסר להם 30,000 ש"ח עבור ההברחה והנאשמים 2 ו-3 חילקו ביניהם את הכסף, באופן שהנאשם בענייננו קיבל לידי 6,000 ש"ח.
21. גם אם אקבל את טענת הסנגור כי לנאשם נודע לראשונה על אודות הימצאות הנשק רק בשלב שבו נכנס נאשם 2 לרכבו, הרי שמצופה היה כי יפסיק את מעשה העבירה על אתר. העובדה שהנאשם המשיך ופגש יחד עם נאשם 2 בנאשם 1 ואף קיבל מידי נאשם 2 חלק מהתמורה הכספית בגין ההברחה, רק מחזקת את המסקנה כי הלה היה חלק מהמעשה העברייני, אף אם אקבל את הטענה כי הוא לא ידע על כך מבעוד מועד.
22. עוד בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראיתי להפנות לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה. האקדח ומשתיק הקול נתפסו אמנם על ידי המשטרה ואנשי כוחות הביטחון, לאחר שנאשם 1 מסר פרטים על מיקומם, כפי העולה מכתב האישום. יחד עם זאת, פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעברת הנשק לידיים עברייניות הוא עצום.
23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על מנעד ענישה רחב, התלוי מטבע הדברים בנסיבות הפרטניות של כל מקרה, לרבות כמות הנשק, סוגו, נסיבות הובלתו ונשיאתו, ומאפייניו האישיים של המבצע, לרבות עברו הפלילי וסיכויי שיקומו. יחד עם זאת וכפי שצוין קודם, בפסיקה ניכרת מגמת החמרה ביחס לעבירות בנשק, נוכח התפשטות התופעה והמחירים הכבדים שהיא גובה. בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**

(14.9.2022) נקבע כי: "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריא (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר על תנאי וקנס)... ואומר: באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית המשפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל".

24. בעניינו, העובדה שלנאשם נודע על דבר הימצאות הנשק רק בעת שהנאשם 2 עלה לרכבו, מהווה נסיבה לקולא שיש בה להוביל לקביעת מתחם ענישה מקל יותר באופן יחסי. יוער, כי אף המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

25. ב"כ הנאשם ביקש להסתמך, בין היתר, על פסק הדין שניתן בע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020). באותו מקרה מדובר על מי שנענה לבקשתו של נאשם אחר והסיע אותו לביתו של אחר, מידיו קיבל שלושה מטעני חבלה. המשיב והנאשם האחר עזבו את ביתו של האחר כשהם נושאים ומובילים בצוותא את המטענים, כאשר המשיב יודע שמדובר במטען חבלה אחד לפחות. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב 7 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון החמיר את עונשו והעמידו על 14 חודשי מאסר, תוך שהפנה לכך שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את חומרת הדין. אלא שעניינו שונה במידת מה מאותה פרשה, שכן בעניינו אין חולק שהנאשם הסכים להשתתף בהברחת סמים מסוכנים מלבנון ואף קיבל לידיו טלפון מבצעי לצורך כך. חמור מכך, הנאשם בעניינו קיבל תמורה כספית בעבור חלקו בפרשיה, כך שאינו יכול לחסות בצלה של הטענה כי הוא התנגד למעשה או לא היווה חוליה בשרשרת הברחת הנשק, אף אם הצטרף אליה בשלב מאוחר או נודע לו עליה בדיעבד.

26. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצועה, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל בצירוף עונשים נלווים.

גזירת העונש בתוך המתחם

27. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, נתתי דעתי לעובדה כי מדובר במי שנטל אחריות על מעשיו והודה בשלב מוקדם של ההליך, והביא בכך לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, נתתי דעתי לכך שמדובר במי שרישומו הפלילי אינו מכביד. מתדפיס המרשם הפלילי שהוגש (מע/1) עולה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת משנת 2014 בגין התפרצות למגורים והיזק לרכוש במזיד. בעקבות אותה הרשעה ריצה הנאשם 6 חודשי עבודות שירות. למעשה, מאסרו בגין תיק זה יהא המאסר הראשון אותו ירצה הנאשם מאחורי סורג ובריא.

28. בנוסף, הבאתי בחשבון את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני סנגורו. מדובר באב לשבעה ילדים, שבנו הצעיר נולד כשהוא במעצר. אמו של הנאשם נפטרה בעודו במעצר ובקשתו

לבקרה בימיה האחרונים נדחתה על ידי שב"ס.

29. נוכח מקבץ האמור, יש בדעתי לגזור את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם שנקבע לגביו.

30. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.3.2022.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים כל עבירת נשק ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך 6,000 ש"ח, שישולם בשיעורים שווים, חודשיים ורצופים בסך 1,000 ש"ח כל אחד, כאשר מועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 1.5.2023 ויתר התשלומים ב-1 לכל חודש עוקב.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, במעמד הנוכחים.